

Uddrag fra Jeffrey R. Holland, »Gør dette til ihukommelse af mig«

»Hvis den væsentligste opgave er at huske, hvad kan vi da erindre, når disse enkle og dyrebare symboler tilbydes os?

Vi kan mindes Frelserens førjordiske liv og alt det, vi ved, at han har gjort som den store Jahve, skaberen af himlen og jorden og alt, der er i dem. Vi kan mindes, at selv i det store råd i himlen elskede han os og var vidunderlig stærk, at vi selv der triumferede gennem Kristi kraft og vores tro på Lammets blod (se Åb 12:10-11).

Vi kan mindes den enkle storhed ved hans fødsel på jorden ...

Vi kan mindes Kristi mirakler og hans lærdomme, hans helbredelser og hans hjælp. Vi kan mindes, at han gengav synet til den blinde og hørelsen til den døve og evnen til at bevæge sig til den lamme, den lemlæstede og den halte. Da kan vi på de dage, hvor vi føler, at vores udvikling er gået i stå eller vores glæde og håb blevet utydeligt, stræbe fremad med standhaftighed i Kristus ...

Vi kan mindes, at Frelseren, selv med en så alvorlig mission pålagt sig, fandt glæde ved at leve, holdt af mennesker og fortalte sine disciple, at de skulle være ved godt mod! Han sagde, at vi skulle være begejstrede over evangeliet som en, der havde fundet en stor skat, en rigtig perle af stor værdi, lige på sit eget dørtrin ...

Vi kan mindes, at Kristus kaldte sine disciple for venner ...

Vi kan – og bør – mindes de vidunderlige ting, der er sket os i vores tilværelse, og at »alt det, som er godt, kommer fra Kristus« (Moro 7:24) ...

På nogle dage vil vi have grund til at mindes den uvenlige behandling, han kom ud for, den afvisning, han oplevede, og den uretfærdighed – ja, hvilken uretfærdighed – han udholdt. Når vi også oplever noget af det i livet, kan vi mindes, at Kristus også havde problemer på alle sider, men ikke var nedtrykt; forvirret, men ikke fortvivlet; forfulgt, men ikke forladt; slået til jorden, men ikke ødelagt (se 2 Kor 4:8-9).

Når vi møder disse vanskelige tider, kan vi mindes, at Jesus måtte nedstige under alt, før han kunne hæve sig over alt, og at han led sorg og smerte og alle slags fristelser for at kunne blive fyldt med barmhjertighed og vide, hvordan han kan hjælpe sit folk i deres lidelser (se L&P 88:6; Alma 7:11-12).

For dem, der vakler og snubler, er han der for at støtte og styrke. I den sidste ende er han der for at frelse os, og for alt dette gav han sit liv ...

Alt dette kan vi mindes, når vi af en knælende ung præst opfordres til altid at erindre Kristus« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 68-69).

